

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK

z dnia 2017 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 9 – Jaroszkówka.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 9 – Jaroszkówka, w obrębie nr 14 – Pietrasze, obejmującej działki o numerach geodezyjnych: 105 i 114, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Kazimierza Pużaka**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

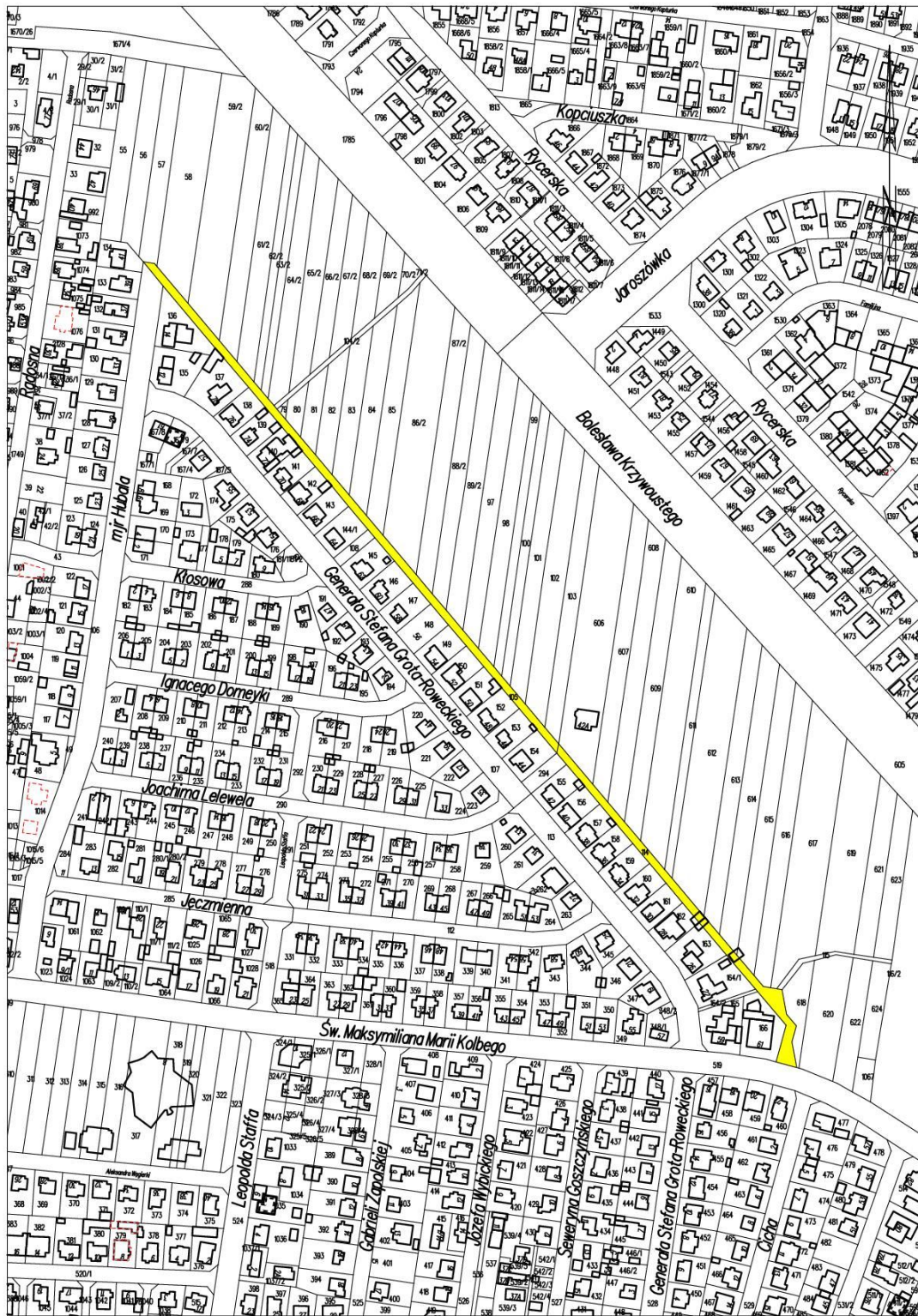
§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mariusz Krzysztof Gromko

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 i 1948.

Załącznik do Uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia.....2017 r.

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy ulicy podyktowane jest koniecznością ustalenia numerów porządkowych nowopowstającym budynkom.

Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 14 – Pietrasze na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi: 105 i 114 – stanowiących własność Gminy Białystok. Obszar nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Propozycja nazwy ulicy imieniem Kazimierza Pużaka pochodzi z *Wykazu proponowanych nazw ulic i placów miasta Białegostoku*, do którego została dopisana w kwietniu 2001 r. na wniosek przedstawicieli patriotycznej – prawicowej większości mieszkańców Białegostoku.

Kazimierz Pużak (pseudonim Bazyli) ur. 26 sierpnia 1883 r. w Terespolu – jeden z najwybitniejszych przywódców Polskiej Partii Socjalistycznej (PPS) organizowanej pod nazwą Wolność Równość Niepodległość (WRN). W okresie okupacji hitlerowskiej był m. in.: komendantem Gwardii Ludowej, zbrojnego ramienia WRN, członkiem Głównej Rady Politycznej przy konspiracyjnej organizacji zbrojnej Służba Zwycięstwu Polski, przewodniczącym Komisji Głównej Rady Jedności Narodowej Polskiego Państwa Podziemnego.

Od najmłodszych lat angażował się w działalność polityczną i niepodległościową. W styczniu 1905 r. porzucił studia na wydziale prawa Uniwersytetu Lwowskiego i nielegalnie wyjechał do Kongresówki, gdzie agitował, zakładał koła PPS, pracował w Wydziale Bojowym PPS organizującym zamachy na rosyjskich dygnitarzy. Gdy w roku 1906 w PPS nastąpił rozłam, tworzył wraz z grupą Józefa Piłsudskiego i kolegami z Organizacji Bojowej PPS – Frakcję Rewolucyjną.

Kazimierza Pużaka aresztowano w 1911 r. w Łodzi, po przeszło dwuletnim śledztwie, obciążony zeznaniami prowokatora Sukiennika, został skazany 8 maja 1913 r. na karę 8 lat ciężkich robót i na osiedlenie się na Syberii po odbyciu kary. Karę odbywał w więzieniach w Warszawie, Piotrogradzie oraz od 1915 r. w twierdzy Szlisselburskiej (najcięższym więzieniu w Rosji). Z tego więzienia Pużak został zwolniony w wyniku rewolucji lutowej w Rosji w 1917 r.

W organizacjach Polskiego Państwa Podziemnego Kazimierz Pużak, używający pseudonimów „Bazyli”, „Grzegorz” i „Karol” cieszył się dużym autorytetem, a jego długoletnie doświadczenie i dojrzałość polityczna sprawiły, że stanął na czele Rady Jedności Narodowej – parlamentu Polski Podziemnej.

W powstańczej Warszawie ściśle współpracował z Delegatem Rządu na Kraj – Janem Stanisławem Jankowskim i dowództwem AK. 27 marca 1945 r. wraz z piętnastoma innymi przywódcami Polski Podziemnej został podstępnie aresztowany, a w słynnym procesie szesnastu w Moskwie skazano go na półtora roku więzienia.

Z Łubianki do Warszawy powrócił na mocy amnestii w końcu 1945 roku. Pomimo ustawicznej inwigilacji bezpieczeństwa, Kazimierz Pużak odmówił wyjazdu na Zachód i pozostał w Polsce. Zasłużonemu przywódcy PPS komunisty nie mogli wybaczyć niezłomnej postawy. Nie mógł pozostać na wolności jako żywy symbol walki o niepodległość. Aresztowano go w końcu maja 1947 roku i po 18 miesiącach brutalnego śledztwa stanął przed sądem wojskowym w Warszawie. Przed ogłoszeniem wyroku powiedział: „W chwili, gdy stoję nad grobem byłoby nie do uwierzenia, żebym zmienił poglądy”. Skazano go na 10 lat więzienia i osadzono w Rawiczu, zmarł 30 kwietnia 1950 w wieku 67 lat.

Kazimierz Pużak, odznaczony Krzyżem wolności w 1937 r., Orderem Wojskowym Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości Polski Podziemnej z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Orderem Orła Białego. Był nieprzejednanym przeciwnikiem współdziałania z komunistami i opowiadał się za zdecydowaną walką o niepodległość Polski i niezależność ojczyzny. „Był głównym budowniczym Polski Podziemnej i mimo klęsk wytrwał do końca w wierności dla swego dzieła, przypieczętowując je ofiarą własnego życia” – pisał Zygmunt Zaremba, kolega partyjny i towarzysz broni.

Biorąc pod uwagę powyższe, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.